

УКРАЇНА

(19) UA (11) 36661 (13) A

(51) 6 A61K35/78

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ
І НАУКИ УКРАЇНИДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІ

ОПИС

ДО ДЕКЛАРАЦІЙНОГО ПАТЕНТУ
НА ВИНАХІДвидається під
відповідальність
власника
патенту

(54) НАСТОЯНКА ГІРКА "БЕРОЗ"

(21) 2000010357

(22) 21.01.2000

(24) 16.04.2001

(33) UA

(46) 16.04.2001, Бюл. № 3, 2001 р.

(72) Радченко Сергій Миколайович

(73) Радченко Сергій Миколайович

(57) Настоянка гірка., що має жовчогінну дію, та включає в себе траву цмину пісового, траву звіробою звичайного, цукор та спирт етиловий 40%, відрізняється тим, що вона додатково містить

ромашку лікарську при наступному співвідношенні інгредієнтів, г:

трава цмину пісового	1,9-2,1
трава звіробою звичайного	2,4-2,6
ромашка лікарська	1,9-2,1
цукор	14,0-14,2
спирт етиловий 40%	до 1 літру.

Винахід відноситься до медицини, а саме до фармакології, власне до лікарських препаратів на основі рослинної сировини, що має жовчогінну активність. Препарати фітотерапії мають певні переваги над синтезованими хімічними препаратами. Проблема ускладнень після медикаментозної терапії в наш час є однією з найбільш актуальних в медицині. Використання лікарських форм, що мають в своєму складі фармакологічно активні речовини, які не викликають негативної дії на організм, часто вирішують цю проблему.

Існує кисневий жовчогінний коктейль, виготовлений на основі відвару шипшини, цукру та збитих яєчних білків, насичений киснем.[1]

Недоліком вказаного коктейлю є те, що відвар шипшини швидко псується, навіть у холодильнику, тобто його потрібно виготовляти незадовго перед вживанням.

Існує також засіб, що має жовчогінну активність, який готують екстракцією рослинної сировини, що складається з квіток цмину пісового та пижма звичайного, листків м'яти перцевої, кропиви, кореня солодки голої та плодів шипшини. [2]

Наявність у вказаному засобі квіток пижма, листків м'яти та кропиви не дозволяє застосовувати його при лікуванні вагітних та жінок в період годування дітей, а також пацієнтам з розладом шлунково-кишкового тракту. Крім того, кропива протипоказана при гіпертонії, атеросклерозі та підвищеному зсіданні крові. Вживана в препараті солодка гола протипоказана при органічних ураженнях серця, порушенні функцій печінки та нирок. Тривале використання солодки голої може привести до порушень електролітно-водного балансу та появи набряків.

Найбільш близьким до прототипу є засіб, що має жовчогінну активність та має в своєму складі квітки цмину пісового, листки м'яти перцевої, траву звіробою звичайного, траву полину гіркого, кору дуба, кореневище перстача прямостоячого, кореневище айру тростинного, коріння кульбаби, кукурудзяні стовпчики з приймочками, цукор та спирт етиловий 40%. [3]

Однак використання в даній сукупності рослин, що мають протипоказання для більшості пацієнтів зужує можливості використання даного засобу.

Задачею даного винаходу є розширення арсеналу лікарських зборів з легкодоступних рослин, що мають жовчогінну дію, та практично не мають протипоказань, а також створення дешевого та ефективного лікарського препарату з цих зборів.

Вирішення цієї задачі досягається тим, що в лікарському препараті, який містить квітки цмину пісового, траву звіробою звичайного, цукор та спирт етиловий 40% додатково вводять ромашку лікарську при наступному співвідношенні компонентів, в г.:

трава цмину пісового	1,9...2,1
трава звіробою звичайного	2,4...2,6
квітки ромашки лікарської	1,9...2,1
цукор	14,0...14,2
спирт етиловий 40%-ний	до 1 л.

Аналіз відомих сумішей лікарських рослин, що використовуються для лікування хронічного холециститу, дискинезії жовчного міхура та жовчовивідних шляхів показав, що підібрані в препараті, лікарські рослини відомі, однак їх використання в

(19) UA (11) 36661 (13) A

такому сполученні та в співвідношенні є новим і дає високий та стабільний ефект.

Рослини, що входять в дану суміш, містять в собі великий набір біологічно активних речовин, які мають широкий діапазон фармакологічної дії. Хімічний склад представлений флавоноїдами, ефірними маслами, каротином, гіркими речовинами, сапонінами, вітаміном С, органічними кислотами та мінеральними солями.

Інтервали вмісту інгредієнтів у лікарняному засобі є досить вузькі. Межі цих інтервалів визначаються ефективністю препарату. Використання інгредієнтів в меншій кількості ніж зазначена може знизити ефективність препарату, а збільшення кількості інгредієнтів вище зазначеної верхньої межі може призвести до небажаних проявів у деяких хворих, наприклад, можливе різке збільшення виділення жовчі.

Гірку настоянку "БЕРОЗ" готують таким чином. Лікарську рослинну сировину подрібнюють на машині для подрібнення рослинної сировини до розміру 1 см.

Підготовлену таким чином сировину змішують відповідно до рецептури та проводять екстракцію суміші. Екстрагентом служить 40% етиловий спирт. Суміш засипають у відповідну місткість, заливають 40% етиловим спиртом, кількістю, необхідною для повного та рівномірного занурення всієї сировини. Суміш настоюють протягом 48 годин при температурі 8°C, періодично помішуючи. Після настоювання суміш фільтрують, а відфільтровану рідину купають, додаючи відповідну кількість 40% етилового спирту та 67,8% цукрового сиропу. Після цього настоянку фасують.

Готовий продукт це прозора рідина, світло жовтого кольору із специфічним ароматним запахом. Препарат призначають дорослим у дозі 30 мл, 2-3 рази в день, за 30 хвилин до прийому їжі. Максимальна добова доза складає 60-90 мл. Тривалість прийому залежить від характеристики захворювання, його виявлення та характеру супутньої базової терапії.

Проведені клінічні випробування настоянки гіркої "БЕРОЗ" у хворих свідчать про значне зменшення застійних явищ у жовчному міхурі, зменшенні запалень, зменшенні слизу в міхуровій та печінковій порціях жовчі, кількості лейкоцитів, кристалів білірубін Са. Це свідчить про жовчогінний ефект цього препарату, а також про наявність протизапальної дії його.

Так у хворих дискинезіями жовчовивідних шляхів показники дуоденального зондування характеризувались збільшенням об'єму 1-ої та 2-ої

порцій без ознак запалення та застою. Курсове лікування призвело до значного зменшення міхурової жовчі: з 372.4 мл до 54.2 мл, що свідчить про значний евакоанторний вплив препарату.

Двократне фіброгастроскопічне дослідження стравоходу, шлунку та дванадцятипалої кишки показали, що використання гіркої настоянки "БЕРОЗ" сприяло зменшенню таких явищ, як гастродуоденіт, гастроезофагеальний та дуоденогастральний рефлюкси, що дає підстави рекомендувати настоянку для лікування хворих з поєднаною гастродуоденальною та біліарною патологією.

Таким чином, проведені клінічні випробування настоянки "БЕРОЗ" на хворих з хронічними хворобами жовчовивідних шляхів свідчать про позитивний вплив настоянки на перебіг хвороби та дають можливість зробити наступні висновки:

1. Настоянка гірка "БЕРОЗ" має жовчогінну дію, має оптимальне співвідношення лікувальних інгредієнтів, що виявляють помітний позитивний вплив на перебіг хронічного холециститу, гіпомоторної дискинезії жовчного міхура та супутнього гастродуоденіту. Вживання настоянки прискорює інволюцію основних суб'єктивних проявів хвороби.

2. Настоянка гірка "БЕРОЗ" сприяє підвищенню скорочувальної здатності як у хворих з наявним запаленням, так і у хворих з гіпокинезією жовчного міхура, що дає можливість рекомендувати її для лікування цих хвороб.

3. Настоянка гірка "БЕРОЗ" має виразну жовчогінну дію, покращує хімізм жовчі та зменшує активність запалення в жовчовивідних шляхах та в слизовій оболонці гастродуоденальної зони.

4. Гірка настоянка "БЕРОЗ" не викликає токсичної дії та побічних ефектів і тому може бути показана для людей надлишкової ваги при двох- чи трьохкратному збільшенню дози.

5. Гірка настоянка "БЕРОЗ" добре сприймається хворими, має приємні смак та запах.

6. Препарат відноситься до лікарських засобів, що не мають мутагенної, тератогенної дії, не акумулюється в організмі, не мають нейро- та кардіотоксичної дії, а також не мають негативної дії на інші життєво важливі системи організму та на периферичну кров.

7. Гірка настоянка "БЕРОЗ" забезпечує стійкий терапевтичний ефект.

Джерела інформації

1. Кочко І.Б. Курортное лечение.- М.: Медицина, 1979,- С.25.

2. Авторское свидетельство СССР N 1169657, 1985, А 61 К 35/78.

3. Патент України N 24412, А 61 К 35/78.

ДП "Український інститут промислової власності" (Укрпатент)
Україна, 01133, Київ-133, бульв. Лесі Українки, 26
(044) 295-81-42, 295-61-97

Підписано до друку _____ 2001 р. Формат 60х84 1/8.
Обсяг _____ обл.-вид. арк. Тираж 50 прим. Зам. _____

УкрІНТЕІ, 03680, Київ-39 МСП, вул. Горького, 180.
(044) 268-25-22
